

Rewolucja francuska oraz kres papieżstwa

Szansa dla protestantów

*„Oto postawiłem przed tobą otwarte drzwi,
których nikt nie może zamknąć” — Obj. 3:8
(UBG).*

Rewolucja francuska (1789-1799) dotkliwie zaszkodziła papieżstwu, co miało dramatyczne skutki dla chrześcijaństwa na całym świecie. Rozpoczęła się nowa era tolerancji chrześcijańskiej. Najważniejsze wydarzenia przedstawiono w poniższej tabeli.

Wielu protestantów zauważyło, że od początku świeckiej władzy papieżstwa do jej końca (choć tymczasowego) minęło dokładnie 1260 lat. To właśnie tyle wynosi liczba „dni” podana w Objawieniu św. Jana 11:3 i 12:6, w których czasie dwaj świadkowie prorokują w worach, a kobieta, wskazująca na Przymierze Obietnicy, ucieka na pustynię. Z kolei 3 ½ „czasów” z Objawienia 12:14 opisuje zarówno ucieczkę kobiety, jak i panowanie Antychrysta (Dan. 7:25; 12:7).

W miarę jak w Ameryce malały przeciwności, powstało „Christian Connection” [„Związek Chrześcijański”], które uznawało za chrześcijan tych, którzy za jedyny szandar wiary i prawdy przyjmowali Biblię oraz którzy traktowali jako współbraci tych, którzy również żyli zgodnie z zasadami chrześcijańskimi. Zaczęły powstawać towarzystwa biblijne, mające na celu zapewnienie powszechnej dostępności Biblii w wielu językach. Był to czas braterskiej miłości, jakiego dotąd nie doświadczone.

Wnioski z 1260 dni/lat

Uważni badacze Biblii, dostrzegając wypełnienie okresu 1260 lat, zaczęli zastanawiać się nad znaczeniem 1290 i 1335 dni, o których mowa w Księdze Daniela 12:11-12. Wielu adwentystów uważało, że okresy 1260 i 1290 dni powinny zakończyć się w tym samym czasie, w latach 1798 lub 1799, mimo że w latach 508-509 nie miały miejsca żadne istotne wydarzenia. Obiecane błogosławieństwo 1335 dni miało zatem nastąpić w 1843 lub 1844 roku, a jego interpretacja odnosiła się do powrotu Chrystusa. W żadnym z tych lat nie wydarzyło się jednak nic znaczącego, co doprowadziło wielu do rozczarowania, a świat z tego powodu się śmiał.

Inni ponownie zaczęli rozważać tę kwestię. Czy wszys-

tkie trzy okresy nie powinny jednak zaczynać się w tym samym czasie? Jeśli tak, to należałoby oczekiwać wzrostu zrozumienia czasów pod koniec 1290 lat (w 1828 lub 1829 roku) oraz sprawdzić, czy 1335 lat zakończy się w 1873 lub 1874 roku, co oznaczałoby powrót Chrystusa.

W Ameryce niektórzy adwentyści podjęli próby ustalenia daty powstania swojego ruchu, jednak William Miller najwyraźniej zaczął głosić rychły powrót Chrystusa w 1831 roku lub nieco później. Z kolei brytyjski ruch adwentystyczny zainicjowany został w 1826 roku, kiedy to odbyły się konferencje prorocze w Albury, a ich publikacje zaczęły się ukazywać w latach 1828-1829. Uczestnicy tych konferencji uzgodnili siedem proroczych wydarzeń:

Zniszczenie przed tysiącletnim panowaniem,

Powrót Żydów do swojej ziemi,

Sądy, które spadną głównie na chrześcijaństwo,

Potem nastanie czas błogosławieństwa dla całej ludzkości,

Drugie przyjście Mesjasza, które nastąpi przed rozpoczęciem Tysiąclecia lub w jego trakcie,

1260 lat, które rozpoczęły się wraz z panowaniem Justyniana i zakończyły się wraz z rewolucją francuską oraz

Bliskość powrotu naszego Pana

– dlatego naszym obowiązkiem jest rozpowszechnianie wiedzy o tych proroczych wydarzeniach^[1].

Można wyróżnić dwa przeciwstawne poglądy na temat powrotu Chrystusa: według jednego z nich Żydzi powrócą do Izraela, a cała ludzkość będzie błogosławiona w Tysiącleciu; według drugiego – powierzchnia ziemi pozostanie spalona przez całe Tysiąclecie. Pierwszy pogląd był bardziej powszechny wśród brytyjskich adwentystów, natomiast drugi dominował wśród amerykańskich adwentystów. Joseph Wolff głosił ten pierwszy.

Misjonarz dla świata

Joseph Wolff (1782-1862) urodził się jako Żyd, sam przeszedł na chrześcijaństwo, najpierw katolicyzm, a następnie chrześcijaństwo adwentystyczne, pozostając poza katolicyzmem i anglikanizmem. Z godną podziwu

gorliwością zaniósł to przesłanie wielu narodom w Europie, Egipcie (w Afryce), Palestynie, Uzbekistanie i Indiach (w Azji), a nawet w Ameryce. W grudniu 1836 r. były prezydent John Quincy Adams, wówczas ponownie zasiadający w Kongresie, zorganizował mu wystąpienie przed połączonymi izbami Kongresu Stanów Zjednoczonych. Wystąpił również przed zgromadzeniami ustawodawczymi niektórych wschodnich stanów. W ten sposób znaczna część świata miała usłyszeć przesłanie adwentystów, które obejmowało temat powrotu Izraela. W przeciągu pół wieku początek powrotu Izraela stał się faktem.

Kontrowersja „zamkniętych drzwi”

Amerykańscy adwentyści podzielili się w kwestiach dotyczących „snu duszy”, powrotu Żydów do Izraela, przestrzegania sabatu oraz przypowieści o głupich i mądrych pannach (Mat. 25:1-13). Niektórzy z nich twierdzili, że „drzwi zostały zamknięte” w 1844 roku, co można by wywnioskować z Objawienia 3:7-8. Jeśli drzwi rzeczywiście były zamknięte, publiczne dawanie świadectwa stało się bezcelowe, a dzieło Kościoła dla świata dobiegło końca. W ten sposób ta część ruchu wygasła.

W XX wieku na nowo pojawiły się przekonania dotyczące zamkniętych drzwi. Ruch Stand Fast, działający głównie w północno-zachodniej i północno-środkowej części Stanów Zjednoczonych, uznał książkę *Dokonana tajemnica* za natchnioną przez Boga siódmy tom. Jego członkowie wierzyli, że drzwi do niebiańskiego powoła-

nia zamknęły się w 1914 lub 1918 roku^[2]. Publiczne świadczenie nie tylko stało się zbędne, ale także moralnie niewłaściwe. Ta grupa również wygasła. Świecki Ruch Misyjny „Epifania” odrzuca *Dokonaną tajemnicę*, ale naucza, że niebiańskie powołanie zakończyło się w 1914 roku. Opowiada się jednak za świadczeniem o ziemskim Królestwie Chrystusa.

Jest to dla nas lekcja. Przypowieść o mądrych i głupich pannach nie odnosi się do konkretnej daty ani katastroficznego wydarzenia. Dlatego warto mówić o innych w sposób uprzejmy i z szacunkiem, ale powinniśmy kontynuować zarówno publiczne, jak i osobiste głoszenie, aż do momentu, gdy zostanie ono przerwane przez bitwę Armagedonu.

Pamiętajcie: wasze życie może być jedyną Biblią, jaką kiedykolwiek przeczyta wasz sąsiad.

Data(n.e.)—Wydarzenie
539 (przesilenie letnie)—papież Wigiliusz zostaje uwładzonym przez francuskiego generała Belizariusza. 539 (koniec do 540 (równonoc wiosenna)—papież pozostaje u władzy nad całymi Włochami, podczas gdy Belizariusz oblega Ostrogotów w Rawennie.
1260 LAT PÓŹNIEJ 20 lutego 1798—Papież Pius VI zostaje wygnany z Rzymu przez francuskiego generała Berthiera. 29 sierpnia 1799—Papież umiera w Valence we Francji. Napoleon uniemożliwia wybór następcy. 14 marca 1800—Pius VII zostaje wybrany papieżem, mimo że został aresztowany przez Francuzów.
1290 LAT PÓŹNIEJ 1828—Publikacja protokołów z konferencji prorockiej w Albury. Joseph Wolff zaczyna głosić przesłanie adwentystyczne (Królestwa) wielu narodom (na czterech kontynentach). 1829—Publikacja protokołów z konferencji prorockiej w Albury (1828–1829).
1335 LAT PÓŹNIEJ 1873—Kraś na giełdzie: Wiedeń (9 maja), Nowy Jork (20 września); długa depresja (trwająca do lat 90. XIX wieku). 1874 (jesień)—Na Półwyspie Bałkańskim jesienne zasiewy przyniosły katastrofalnie słabe zbiory następnej wiosny. 1875—Rozpoczął się chrześcijański rok kalendarza Półwyspie Bałkańskim (czerwiec-lipiec). Imperium Osmańskie ogłosiło bankructwo (6 października), co ostatecznie prowadziło do powrotu Żydów do Palestyny.
POKOŁEJNYCH 40 LATACH 1913—Wojny bałkańskie (wątliwe, czymiały znaczenia składowa). 1914 (lato)—Austria wypowiedziała wojnę Serbii (28 lipca). Rozpoczął się I wojna światowa (przed 1 Tiszą).

^[1] Mądrzy zrozumieją, „The Herald” 2025, nr 4, s. 12.

^[2] W 1919 roku, gdy jedno małżeństwo w końcu znalazło kogoś, kto był gotów ich ochrzcić, w ruchu zaczęły się podziały. W rezultacie 120 członków ruchu Stand Fast w Seattle podzieliło się na jedenaście różnych zborów.